गोविन्दरामौ सम्प्राप्तौ भ्रातरौ लोकविश्रुतौ। स्वपुरे निर्भयाः सर्व्वे क्रीडध्वं सह बान्धवैः।
न तत्र कश्चिद्दीनो वा मलिनो वा विचेतनः। मथुरायामभूद्राजन् गोविन्दे समुपस्थिते।
वयांसि साधुवाक्यानि प्रहृष्टा गोहयद्विपाः। नरनारीगणाः सर्व्वे भेजिरे मनसः सुखं। ४९४०
शिवाश्च वाताः प्रववुर्विरजस्का दिशो दश। दैवतानि च हृष्टानि सर्व्वेष्वायतनेषु च।
यानि लिङ्गानि लोकस्य बभूः कृतयुगे पुरा। तानि सर्व्वाण्यदृश्यन्त पुरीं प्राप्ते जनार्द्दने।
ततः काले शिवे पुण्ये स्यन्दनेनारिमर्द्दनः। हरियुक्तेन गोविन्दो विवेश मथुरां पुरीं।
विशन्तं मथुरां रम्यां तमुपेन्द्रमरिन्दमं। अनुजग्मुर्यदुगणाः शक्रं देवगणा इव।
वसुदेवस्य भवनं ततस्तौ यदुनन्दनौ। प्रविष्टौ हृष्टवदनौ चन्द्रादित्याविवाचलं। ४९४५
परेण तेजसोपेतौ रवीन्द्राविव रूपिणौ। तावायुधानि विन्यस्य गृहे स्वे स्वैरचारिणौ।
मुमुदाते यदुवरौ वसुदेवसुतावुभौ। उद्यानेषु विचित्रेषु फलपुष्पावनामिषु।
चेरतुः सुमहात्मानौ यादवैः परिवारितौ। रैवतस्य समीपे तु सरित्सु विमलासु च।
पद्मपत्रसमृद्धासु कारण्डवयुतासु च। एवं तावेकनिर्म्माणौ मथुरायां शुभाननौ।
उग्रसेनानुगौ भूत्वा किञ्चित् कालमथोषतुः। ४९५०

इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्व्वणि कृष्णप्रत्यागमने नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ स कृष्णस्तत्र बलवान् रौहिणेयेन सङ्गतः। मथुरां यादवाकीर्णां पुरीं तां सुखमावसत।
प्राप्तयौवनदेहस्तु युक्तो राजश्रिया विभुः। चचार मथुरां वीरः सवनाकरभूषणां।
कस्यचित्त्वथ कालस्य राजा राजगृहेश्वरः। शुश्राव निहतं कंसं दुहितृभ्यां महीपतिः।
ततो नातिचिरात् कालाज्जरासन्धः प्रतापवान्। आजगाम षडङ्गेन बलेन महता वृतः।
जिघांसुर्हि यदून् क्रुद्धः कंसस्यापचितिं स्मरन्। अस्तिः प्राप्तिश्च नाम्नास्तां मागधस्य सुते नृप। ४९५५
जरासन्धस्य कल्याण्यौ पीनश्रोणिपयोधरे। उभे कंसस्य ते भार्य्ये प्रादाद्दार्हद्रथो नृपः।
स ताभ्यां मुमुदे राजा बद्ध्वा पितरमाहुकं। समाश्रित्य जरासन्धमनादृत्य च यादवान्।
शूरसेनेश्वरो राजा यथा ते बहुशः श्रुतः। ज्ञातिकार्य्यार्थसिद्ध्यर्थमुग्रसेनहिते रतः।
वसुदेवोऽभवन्नित्यं कंसो न ममृषे च तं। रामकृष्णौ व्यपाश्रित्य हते कंसे दुरात्मनि।
उग्रसेनोऽभवद्राजा भोजवृष्ण्यन्धकैर्वृतः। दुहितृभ्यां जरासन्धः प्रियाभ्यां बलवान्नृपः। ४९६०
चोदितो वीरपत्नीभ्यामुपायान्मथुरां ततः। कृत्वा सर्व्वसमुद्योगं क्रोधादग्निसमो ज्वलन्।
प्रतापावनता ये च जरासन्धस्य पार्थिवाः। मित्राणि ज्ञातयश्चैव संयुक्ताः सुहृदस्तथा।
तमेवानुययुः सर्व्वे सैन्यैः समुदितैर्वृताः। महेष्वासा महावीर्य्या जरासन्धप्रियैषिणः।
कारूषो दन्तवक्रश्च चेदिराजश्च वीर्य्यवान्। कलिङ्गाधिपतिश्चैव पौण्ड्रश्च बलिनाम्वरः।
आकृतिः कैशिकश्चैव भीष्मकश्च नराधिपः। पुत्रश्च भीष्मकस्यापि रुक्मी मुख्यो धनुर्भृतां। ४९६५
वासुदेवार्ज्जुनाभ्यां यः स्पर्द्धते स महाहवे। वेणुदारिः श्रुतर्व्वा च क्रायश्चैवांशुमानपि।